

- 6) od gwarancji, udzielanych z tytułu eksportu,
- 7) od gwarancji, udzielanych w formie indosu na wekslu i innych,
- b) najwyższych opłat, pobieranych jednorazowo przy czynnościach:
 - 1) inkasa,
 - 2) zleceń giełdowych,
 - 3) wydawania akredytyw.

Wykazy powyższe za każde półrocze winny być przedstawiane właściwym izmom skarbowym w ciągu pierwszych pięciu dni następnego półrocza.

Za datę przedstawienia uważaną będzie również data nadania na pocztę listu poleconego z wykazem.

§ 2. Korzyści majątkowe, osiągnięte przy czynnościach kredytowych, wyszczególnionych w wykazach w myśl poprzedniego paragrafu, nie mogą przekraczać 11% w stosunku rocznym.

Przepis, zawarty w ustępie 1 niniejszego paragrafu nie obejmuje zwrotu kosztów porta, damna i opłat stemplowych, oraz nie obejmuje prowizji obrotowej na rachunkach otwartego kredytu i bieżących, która jednak nie może przekraczać ¼% od większej strony obrotu po potrąceniu od niej salda i pozycji frankowanych, albo ¼% od salda początkowego danego okresu.

Przy pożyczkach na zastaw ruchomości, z wyjątkiem papierów wartościowych i towarów, korzyści majątkowe nie mogą przekraczać 11% w stosunku rocznym tytułem procentów i prowizji od udzielanych pożyczek, oraz aż do odwołania 1% miesięcznie od sumy udzielanych pożyczek, tytułem wynagrodzenia za ubezpieczenie przedmiotów zastawu, ich przechowanie i szacowanie.

§ 3. Umowy o pożyczki pieniężne, zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w których wymówione korzyści majątkowe ponad normy, przewidziane § 2 niniejszego rozporządzenia, nie zostały pobrane przed tym terminem, ulegają wykonaniu w ten sposób, że korzyści te mogą być pobrane w umówionej wysokości za czas do najbliższego terminu ich płatności. Termin ten nie może przekraczać daty 31 lipca 1930 r.

§ 4. Izby skarbowe nie później niż w dniu 10 każdego półrocza odsyłają otrzymane wykazy wraz z odpowiednim spisem do Ministerstwa Skarbu. Jednocześnie izby nadsyłają listę instytucji bankowych, które wymienionych wykazów w terminie nie nadesłały.

§ 5. Kontrola nad wykonaniem przepisów, zawartych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 574) oraz w rozporządzeniu niniejszem przez spółdzielnie, trudniące się czynnościami bankowymi i należące do związków rewizyjnych (art. 68 i 70 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733) może być powierzona przez Ministra Skarbu związkowi rewizyjnym.

§ 6. Spółdzielnie, należące do tych związków rewizyjnych, które uzyskały prawo kontroli na podstawie § 5 niniejszego rozporządzenia, czynią zadość obowiązkowi przewidzianemu w § 1 tego rozporządzenia, przedstawiając wykazy w oznaczonym terminie właściwemu związkowi rewizyjnym.

W razie stwierdzonego przekroczenia przepisów, zawartych w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, związek rewizyjny obowiązany jest zawiadomić o tem właściwą władzę skarbową II instancji.

§ 7. Winni przekroczenia przepisu, zawartego w § 2 niniejszego rozporządzenia, ulegają karze, przewidzianej w § 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 574).

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Sprawiedliwości z dnia 11 lutego 1930 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 70).

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszawski*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

425.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 23 czerwca 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w sprawie regulaminu przewozowego dla bezpośredniej niemiecko-polsko-sowieckiej komunikacji towarowej.

Na mocy art. 4 punkt 8 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 580) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 567) zarządza się co następuje:

§ 1. Przewóz towarów i zwierząt w bezpośredniej komunikacji pomiędzy stacjami kolei niemieckich z jednej strony a stacjami kolei Związku Socjalistycznych Republik Rad z drugiej strony w tranzycie przez Polskę i obszar Wolnego Miasta Gdańska odbywa się na zasadzie regulaminu, podanego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z chwilą wprowadzenia niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 4 maja 1929 r., wydane

w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w sprawie regulaminu przewozowego dla bezpośredniej niemiecko-polsko-sowieckiej komunikacji towarowej (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 301)

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Połczyński*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dn. 23 czerwca 1930 r. (poz. 425).

REGULAMIN PRZEWOZOWY

dla bezpośredniej niemiecko-polsko-sowieckiej komunikacji towarowej.

Regulamin niniejszy obowiązuje w komunikacji towarowej pomiędzy stacjami kolei niemieckich z jednej strony a stacjami kolei Związku Socjalistycznych Republik Rad z drugiej strony w tranzyście przez Polskę i obszar Wolnego Miasta Gdańska.

I. Przepisy przewozowe.

Przy przewozie obowiązuje jako prawo umowne Berneńska Konwencja Międzynarodowa o przewozie towarów kolejami żelaznymi (K. M. T.) w redakcji z dnia 23 października 1924 r. ze wszystkimi ujednolajnionymi postanowieniami dodatkowymi Międzynarodowego Komitetu Transportowego, o ile w rozdziale II niniejszego regulaminu nie przewidziano specjalnych postanowień.

II. Postanowienia specjalne.

1. Do art. 1 K. M. T. Zakres działania.

Koleje, należące do komunikacji, włączone do niej stacje kolejowe oraz przejścia graniczne, przez które przewozi się towary i zwierzęta, określa taryfa dla bezpośredniej niemiecko-polsko-sowieckiej komunikacji towarowej.

2. Do art. 6 K. M. T. Treść i forma listu przewozowego.

W międzynarodowych listach przewozowych według załącznika II do K. M. T., używanych w tej komunikacji, napis: „Międzynarodowy przewóz kolejami żelaznymi” winien być zastąpiony napisem: „Niemiecko-Polsko-Sowiecka komunikacja kolejowa”, a na naczelnem miejscu listu przewozowego słowa: „Konwencji Międzynarodowej o przewozie towarów kolejami żelaznymi, jak również” zastąpione słowami: „Niemiecko-Polsko-Sowieckiej kolejowej taryfy towarowej”.

Tłumaczenia treści listu przewozowego, wymaganego według § 2 ust. 2, dokonywa kolej w charakterze pełnomocnika nadawcy.

Nadawca obowiązany jest wskazać w liście przewozowym drogę przewozu przez podanie gra-

nicznych stacyj przejściowych z jednego do drugiego kraju.

3. Do art. 11 K. M. T. Terminy dostawy.

W razie przeładunku lub zmiany zestawów kołowych z powodu różnicy szerokości toru do najwyższych terminów dostawy dolicza się 1 dobę = 24 godzinom jako termin dodatkowy.

4. Do art. 18 K. M. T. Niewłaściwe zastosowanie taryfy.

Wzamian postanowień §§ 2 i 4 obowiązują wewnętrzne prawa i przepisy tej kolei, która ustaliła nadwyżkę lub niedobór opłat przewozowych.

5. Do art. 19 K. M. T. Zaliczenia i zaliczki.

Zaliczenia wypłaca się dopiero po otrzymaniu przez stację nadawczą zawiadomienia stacji przeznaczenia o wpłaceniu zaliczenia przez odbiorcę. Prowizję za obciążenie przesyłki zaliczeniem pobiera raz tylko stacja nadawcza według taryfy opłat dodatkowych kraju nadania.

Zaliczki w gotowiznie nie są dozwolone.

6. Do art. 35 K. M. T. Deklaracja interesu w dostawie.

Wzamian zawartych w art. 35 K. M. T. mają zastosowanie przepisy następujące:

1. Dopuszcza się deklarować w liście przewozowym, zgodnie z art. 6, § 6, punkt k, K. M. T., kwotę odszkodowania za całkowite lub częściowe zaginięcie przesyłki lub jej uszkodzenie dla następujących towarów: złota, srebra i platyny w sztabach, drogich kamieni, przedmiotów sztuki, jak obrazy, posągi, wyroby artystyczne, antyki; futer kosztownych, jak: bobry, lisy niebieskie, gronostaje, kuny, nurki, wydry, karakuły, foki, wydry morskie, lisy srebrne, skunksy i sobole; wyrobów z tych futer oraz film.

Wysokość kwoty odszkodowania powinna być podana w walucie kraju nadania.

2. Za deklarowanie kwoty odszkodowania pobiera się opłatę dodatkową w wysokości 0,025% od deklarowanej sumy za każde zaczęte 10 km odległości przewozu, nie mniej jednak niż 50 centów U. S. A. od jednej przesyłki za całkowitą odległość.

3. W razie całkowitego lub częściowego zaginięcia lub uszkodzenia towaru, dla którego deklarowano kwotę odszkodowania, odszkodowanie, przewidziane w art. 29 i 32 K. M. T., oblicza się według rzeczywistej wartości zagubionego towaru lub odpowiednio do rzeczywistego zmniejszenia się jego wartości wskutek uszkodzenia, z ograniczeniem do wysokości deklarowanej kwoty.

Ograniczenie odszkodowania, przewidziane w art. 29 K. M. T., do 50 fr. za 1 kg nie ma w żadnym wypadku zastosowania.